

תפ"ח 29649/05/15 - מדינת ישראל נגד אחמד חסארמה (עוצר),

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 29649-05-15 מדינת ישראל נ'
חסארמה(עוצר)

בפני הרכב כב' השופטים:
ד"ר רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
abrahem alikim, סגן נשיא
תמר נאות פר' המאשימה

מדינת ישראל
עו"ד צחי נמירובסקי, פרקליטות פלילת חיפה

נגד
הנאשם
עו"ד מיכאל כרמל

נגד

הנאשם

זכור דין

מבוא

1. ביום 18.7.2014 בסמוך לשעה 8:15 הגיע עלי חסארמה ז"ל (להלן-המנוח) במסגרת עבודתו כנהג משאית אל יער אchipod לשם איסוף אבני. במהלך נסיעתו לכיוון היציאה מהעיר ירה בו אייל הייב (להלן-אייל) שני כדורים שאחד מהם פגע בצווארו וגרם למותו.

הנאשימה ייחסה לנאשם מעורבות בהמתת המנוח, לטענתה הנאשם ביחד עם דודו אברהם חסארמה ז"ל (שנרצח לאחר מכן) קשור קשר רצוח את המנוח, סיפקו לאייל אקדח ותמורה תשלום ששילמו לו הביאו למותו של המנוח כאמור.

הנאשם ואייל הושמו בעבירות של קשר רצח, רצח וUBEIRUT BEN SHAK, משפטם התקנה בשני הליכים נפרדים (כתב האישום נגד אייל כליל גם נאשם נוספת שבו ייחסו לוUBEIRUT BEN SHAK).

לאחר שמיית רוב עדיו הتبיעה הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון לפי תוקן כתב האישום שונה עובדותיו והנאשם הושם בביצוע עבירה של קשר רצח לפשע, הריגה וUBEIRUT BEN SHAK. הנאשם הודה והורשע בעבירות לפי סעיפים 499(א)(1), 298(א)(ב) ו-29 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן-חוק העונשין).

הצדדים הגיעו להסכמות גם לעניין העונש באופן שהנאשימה עתרה לעונש של 20 שנות מאסר בפועל והגנה 16-17 שנות מאסר בפועל מיום מעצרו של הנאשם, לגבי יתר מרכיבי העונישה הוסכם כי "הטיעון יהיה חופשי".

עמוד 1

.2. עוד חשוב לציין כי גם בתיק המקביל של אייל (תפ"ח 15-05-29738) הגיעו הצדדים להסדר טיעון, גם בו הומרה עבירות הרצח בעבירות הריגת, הצדדים הסכימו לעונש של 18 שנות מאסר בפועל ובית המשפט אישץ את ההסדר הטיעון וגורר על אייל עונש של 18 שנות מאסר בפועל, 18 חודשים מאסר על תנאי, 50,000 ל"ק קנס ותשלום פיצוי למשפחה המנוח בסך של 250,000 ל"ק.

כתב האישום המתוקן

.3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן בין המנוח ובני משפחתו לבין הנאשם ובני משפחתו קיימים סכסוך ממושך ואלים. עובר לתאריך 17.7.2014 על רקע החשד כי המנוח היה מעורב ברצח של בן משפחתו של הנאשם, קשוו הנאשם ודודו איברהים חסארמה ז"ל (להלן-אברהם) לפגוע במנוח, הם פנו לאייל חברו של הנאשם וביקשו ממנו לפגוע במנוח באמצעות ירי באקדח בכונה לגרום לו נזות מום או חבלה חמורה וזאת בתמורה ל-150,000 ל"ק. אייל הסכים לכך.

בתאריך 18.7.2014 הסיעו הנאשם ואיברהם את אייל ליער שם עבד המנוח, הנאשם מסר לאייל אקדח, כפפות ומסיכה. אייל ארבע למנוח ירה בו שני כדורים אחד מהם גרם למוותו. לאחר מכן נפגשו הנאשם ואיברהם עם אייל ושילמו לו 30,000 ל"ק בתמורה להמתת המנוח, תוך שהם מבטיחים כי היתה בסך 120,000 ל"ק תשלום לו מאוחר יותר.

ראיות לעונש

.4. המשימה הגישה את גילוון המרשם הפלילי של הנאשם (ת/52) לפיו לנאים שתי עבירות קודומות. הראשונה מיום 30.11.2005 בגין עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ועונשו היה מאסר על תנאי, והשנייה מיום 5.6.2009 בגין עבירות של איום וഫירה לשוטר במילוי תפקידו, בגין נדון לחודשים מאסר (מתוכם שבועיים בעבודות שירות). עוד הציגה את גזר דיןו של אייל בתיק האחר (ת/53).

.5. מטעם הנאשם הוגש מכתבה של אשתו (ע/1) שתיארה את מצבם המשפחתית הקשה, לבני הזוג ולד בן 3 שלא מכיר את אביו הנאשם בשל היותו עצור מזה תקופה ארוכה, האישה מתקיים מהבטחת הכנסה וביקשה רחמים עליו ועל בנים הקטן.

הציגה רשימת חובותיו של הנאשם בהוצאה לפועל (ע/2) הכוללת חובות בסכום של 182,875 ל"ק.

בנוסף העיד לזכותו אחיו חסין, שתיאר את אורח חייו הנורמלי של הנאשם עד למעצרו, את המצוקה הכלכלית והבריאותית של המשפחה לרבות הורי הנאשם, את כוונתם הגיעו לסלולחה עם משפחת המנוח שஸרבתה למוחל. גם הוא בקש רחמים על הנאשם, על אשתו וילדם הקטן.

תמצית טענות הצדדים

6. ב"כ המאשימה ביקש לכבד את הסדר הטיעון שנובע בעיקרו מקרים ראיתיים. פרטיה ההסדר הובאו לידיות משפטה המנוח שמתנגדת להסדר ומבהירה כי לא הושגה סולחה בין הצדדים.

עוד הוסיף כי ההסדר אליו הגיעו הצדדים הוא לאחר הליך של גישור ורמת הענישה אליה הגיעו הצדדים היא בקצתה העליון של רמת הענישה בעבירות אלו וכי הסדר הטיעון בתיק الآخر שכלל עונש של 18 שנות מאסר אומץ על ידי בית משפט ولكن נוכח איחידות הענישה ומאחר מדובר בפרשה אחרת לטענתו העונשים שיש להטיל על הנואם צריכים להיגזר מהעוונש שהוטל על אייל.

ב"כ המאשימה ביקש להחמיר עם הנואם ביחס לאייל מאחר והנאום היה הדמות המרכזיית בתכנית לפגוע במנוח והוא זה ששכר את שירותו של אייל לפגוע במנוח וענישה מקסימאלית תעבור מסר ברור לשתי המשפחות בינהן סכסוך אלים עקב מדם.

מאחר והאירוע בוצע תמורת כסף בבקשת המאשימה להטיל על הנואם לשלם קנס דומה לפחות קנס שהוטל על אייל ביחד עם מאסר מוותנה ופיצוי למשפחת המנוח.

המנוח נורה למוות בהיותו בן 42, הותיר אחיו אלמנה ושלושה ילדים (בני 20, 17, 12), הוא היה המפנס היחידי שלהם וכן התבקש פיצוי בגין המקסימאלי.

7. הסגנור ביקש לאמץ את הסדר הטיעון ולהסתפק ב-16 שנות מאסר בפועל מאחר וחילקו של הנואם קטן משל המערבים האחרים. הוא הצבע על גלו הצעיר של הנואם ביחס לאיבריהם ולעובדת כי הנואם הנוסף בתיק الآخر שהביא את האקדח בו בוצעו העבירותណן ל-4 שנות מאסר בלבד. עוד הזכיר כי הנואם לקח אחריות וחסך זמן שיפוטי יקר. משפחת הנואם מנסה להגיע לפתרון הסכסוך בדרך שלום והיא נענית בסירוב מוחלט. הנואם נשוי טרי, אב לילד בן 3 שנים והתגורר בבית הוריו.

הסגנור ביקש שלא להטיל על הנואם לשלם קנס או פיצוי, המצב הכלכלי של הנואם ומשפחתו גרוע מאוד וענישה כלכלית תפגע בשיקומו, הוא לא יצא לחופשות ולא קיבל שחרור מוקדם. אשת הנואם מתקיימת מהבטחת הכנסה בסך 2,940 ₪ בחודש והיא והנאום לא יכולים לעמוד בפיצוי בסכום גבוה.

בתום הטיעונים הביע הנואם צער על מעשיו וביקש להתחשב בבנו בן ה-3.

דין

8. נקיים ונבהיר כי החלפנו לאמץ את הסדר הטיעון, במהלך שמיית הראות נחשפנו לחלק מהקרים הראיתיים שהביאו להסדר הטיעון. טווח הענישה המוסכמים משקפים את רמת הענישה הנהוגה והראיה

בעבירות אלו במקרים בהם אין הסכמה לעניין העונש וחשוב לזכור כי מדובר בהסכמה הצדדים בעקבות הילך גישור פלילי.

ראו לעניין נושא הסדר טיעון בעקבות גישור ע"פ 1454/15 שנדון במאוחד עם 15/1067 **פלוני נגד מדינת ישראל** (10.8.2015):

"יש לתת משקל נוספים לעובדה כי ההסדר הושג בתיווכו (ולעתים אף בעידודו) של שופט המטפל בגישורים פליליים, ועל כן אינטרס הסתמכות והציפייה של הנאשם כי הנאשם יכבד, עומד על רף גבוה ביותר. לטעמי, יש צורך בנסיבות חריגות מיוחדות על מנת לסתות מהסדר טיעון שהושג באופן זה, ולא יהיה די, ככל, בנסיבות "הרגילות" המצדיקות סטייה מהסדר הטיעון".

במקרה זה נפגעו בצורה קשה ערבים חברתיים של שמירה על קדושת החיים, זכותו של אדם לביטחון ושלמות גופו.

העבירה העיקרית בה הורשע הנאשם היא עבירה הריגה, עבירה שהעונש המרבי הקבוע בחוק לצידה הוא מאסר לתקופה של 20 שנה.

9. בחינת ענישה בנסיבות דומות, שאין חלק מהסדר טיעון, לעניין העונש מראה כי טווח הענישה המוסכם אינו חורג מרמת הענישה הרואיה והוא מתקרב לرف העליון של ענישה בעבירה הריגה שבוצעה באמצעות נשק חם (ראו למשל ע"פ 5998/15 **עקוול נגד מדינת ישראל** (27.6.2016) וע"פ 1569/13 **אל שיר-כרים נגד מדינת ישראל** (13.1.2015)).

עוד נפנה לע"פ 7194/14 **טוויל נגד מדינת ישראל** (22.11.2015), מקרה של הריגה באמצעות נשק קר, בו הוסכם כי המדינה תעתר לענישה של 20 שנות מאסר והנתן לא יהיה מוגבל בטיעוניו, בית המשפט העליון העמיד את העונש על 17 שנות מאסר בפועל וראו אף את ע"פ 5373/12 **אבורמד נגד מדינת ישראל** (15.4.2015) בו נדון נאשם שהורשע בהריגה לאחר שמיית ראיות ל-17 שנות מאסר.

אמנם כפי שהבהירנו לנאשם הסדר הטיעון אינו מחייב את בית המשפט אך ראוי לזכור את שנקבע רק לאחרונה בע"פ 2021/17 **מצגר נגד מדינת ישראל** (17.4.2017):

"לא בנקל ידחה בית המשפט הסדר טיעון שמובא לאישורו, וזאת נוכח קיומם של שיקולים כבדים משקל שתומכים בכך, ובראשם החשש שהוא יכול כרסום במעטם של הסדר טיעון ובוואדיות שהם נוכנים בנאשם החותם על ההסדר, וכפועל יוצא - בתכליות הרצויות מהם מגשיים השיקולים שלפייהם יבחן בית המשפט עונש שמוסכם במסגרת הסדר טיעון שמובא לפניו הותנו בע"פ 8/1998 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(1) 577 (1998) (להלן: עניין פלוני המוקדם), במקרה זה אומץ - בהרכבת מורחב - " מבחן האיזון" שלפיו על בית המשפט לבחון אם

התקיים האיזון "בין טובת ההנאה הצומחת לנאשם מהסדר טיעון לעניין העונש, לבין אינטראס הציבור כפי שהוא בא לידי ביטוי בעונש שבית-המשפט גוזר".

בחינת טווח העונש המוסכם בהסדר הטיעון למול העונש שהיה צפוי להיגזר על הנאשם אל מולא הסדר לאור עקרונות העונשה שנקבעו בתיקון 113 לחוק העונשין, מחזקת את עמדתנו כי יש לאמץ את הסדר הטיעון במלואו וטווח העונשה יעמוד בין 16 ל-20 שנות מאסר בפועל כמוסכם על ידי הצדדים. נזכיר כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים היטב כמתואר בעובדות כתוב האישום המתוקן, הנאשם ושותפו בחרו את מקום ביצוע העבירה, דגנו לציד את אייל היורה בנשק, מסכה וככפות והם בנו נתיב בריחה ותמרץ כספי למבצע.

העונש המתאים

בעת קביעת העונש המתאים אנו סבורים כי משיקולי אחידות העונשה אין לאבחן בין הנאשם לבין אייל, הם פעלו בצוותא יחד באותה פרשה כל אחד ממניעו, אייל בשל התמരץ הכספי שקיבל והנ帀ם פעל כחלק ממושע נקמה בעקבות רצח קודם שבוצע כחלק מהתוכן שבין המשפחות. שניהם-הנ帀ם ואייל הודיעו ונטלו אחריות על מעשיהם.

כמובן שלא נעלמה מעוניינו העובדה כי בשני המקרים נערכו הסדר טיעון גם בשל קשיים ראיתיים ותוכנים לגבי עוניינו של אייל לא ידוע לנו.

עברו של הנאשם אינו מכבד (שתי הרשעות בגין עבירות לא חמורות מהשנתיים 2005 ו-2009) ובעת קביעת העונש בתוך המתחם נזקוף לזכותו את הפגיעה באשתו ובעiker בבנו בן ה-3 של הנאשם שלא זכה להכירו בשל שהות הנאשם במעצר במהלך השנה האחרונות.

הפגיעה במנוחה שהביאה למותו, הינה חלק מסוים ממשפחות שהביא עד עתה ל-6 קרבנות ולפגיעה קשה לבני משפחותיהם. בנסיבות זה מקובלת علينا עדמת המאשימה ואנו סבורים כי יש צורך בנסיבות זה בהרatitude הרבים מפני המשך ביצוע עבירות אלימות ויש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של הנאשם תביא להרatitude הרבים (ראו סעיף 40א לחוק העונשין) וכן מקווים כי במהרה יפסיק מגעל הדמים ותווג סולחה בין המשפחות.

הנ帀ם במשעו הביא לפגיעה קשה גם לבני משפחתו של המנוח, אלמנתו ושלושת ילדיים, שום פיצוי כספי לא ישיב להם את האבדה היקרה ואני מבינים את סירובם להסכים לכל הסדר טיעון.

אנו נחיב את הנאשם לשלם להם פיצוי בסכום זהה לסכום שחובב אייל ונזכיר כי "יכולותיו הכלכליות של העבריין אין מהוות שיקול בקביעת שיעור הפיצוי לטובת משפחת המנוח" (ע"פ 1310/12 **שורצמן נגד מדינת ישראל** (3.11.2014). בני משפחת המנוח זכאים לتبוע פיצוי על מלאו נזקיהם בהליך מתאים אחר, הנאשם זכאי לפנות בבקשת מנומקט ומוגבה באסמכתאות למרכז לגבית קנסות מכוון הוראת סעיף 5ב(א) לחוק המרכז לגבית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995, במידה וברצונו לפרס התשלומים מעבר למועדיו התשלומיים

שנקבע.

בטרם סיום נזכיר כי באשר לבקשת המאשימה לחיב הנואשם בתשלום קנס, בהתחשב ביכולתו הכלכלית הדלה של הנואשם (ראו סעיף 40ח לחוק העונשין שקבענו נתון זה כשיעור רלבנטי) ובזהתחשב בגובה הכספי שפסקנו, אנו מקבלים את עמדת הסגנור ולא נחייב הנואשם בתשלום קנס.

סיכום

לאור האמור לעיל אנו דנים את הנואשם לעונשים הבאים:

-18 שנים בפועל, מנינם מיום מעצרו 5.4.2015.

- 18 חודשים מאסר על תנאי, הנואשם לא ישא את עונש המאסר על תנאי אלא אם יעבור תוך שלוש שנים עבירה בನשך או עבירה אלימות פשוטה וירשע בשל עבירה כזאת תוך תקופה התנאי או לאחריה.

-הנאשם ישלם למשפחה המנוח פיצויים בסכום של 250,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-12 תשלומים חודשיים שווים החל מיום 1.1.2018 בדרך של פקצת הסכומים בקופה בית משפט. המאשימה תמסור לזכירות בית משפט את פרטי חשבון הבנק של משפחת המנוח.

ניתן היום, כ"ט איר תשע"ז, 25 Mai 2017, במעמד הנואשם וב"כ הצדדים.

תמר נאות פרץ, שופטת

abrahem alikim, sgan

ד"ר רון שפירא, סגן נשיא

נשיא

[אב"ד]